ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
24 Οκτωβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 239/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven της Χάγης προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, με την οποία ζητείται στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Gerlach & Co. BV, Internationale Expeditie, με έδρα το Bergh,

και

Υπουργού Οικονομικών, Χάγη,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος της ανακοινώσεως της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 1981 (ΕΕ L 372, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσε:

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J. Temple Lang, νομικό σύμβουλο, και Frederic Grondman, μέλος της νομικής της υπηρεσίας,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 1984, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Σεπτεμβρίου 1984, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (στο εξής: το College van Beroep) υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προδικαστικά ερωτήματα, όσον αφορά τις ανακοινώσεις με τις οποίες η Επιτροπή δημοσιεύει τις τιμές βάσεως ορισμένων προϊόντων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα σε ECU και του συντελεστή μετατροπής τους σε νομίσματα των κρατών μελών.

2 Η κύρια δίκη αφορά διαφορά μεταξύ της εταιρίας Gerlach, η οποία, στις 16 και 17 Ιουνίου 1982, υπέβαλε τέσσερις τελωνειακές διασαφήσεις για την εισαγωγή, στις Κάτω Χώρες, τεσσάρων παρτίδων λαμαρινών από χάλυβα επιψευδαργυρωμένων διά γαλβανισμού, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, και του επιφορτισμένου με την είσπραξη δασμών τελωνειακού υπαλλήλου του συνοριακού σταθμού του Bergh, ο οποίος, ενεργώντας εν ονόματι του Υπουργού Οικονομικών των Κάτω Χωρών, ζήτησε από την προσφεύγουσα να καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ, οι οποίοι είχαν καθοριστεί βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 1981, περί τροποποιήσεως των τιμών βάσεως ορισμένων προϊόντων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 372, σ. 1).

3 Θεωρώντας ότι η μετατροπή σε ολλανδικά φιορίνια των τιμών βάσεως που είχε καθορίσει η Επιτροπή έπρεπε να γίνει όχι βάσει της τιμής του ECU που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου 1982, σύμφωνα με την προαναφερθείσα ανακοίνωση της 29ης Δεκεμβρίου 1981, αλλά βάσει της τιμής που δημοσιεύει καθημερινώς η Επιτροπή και ισχύει κατά την ημερομηνία εισαγωγής, η εταιρία Gerlach άσκησε διάφορες ενστάσεις ενώπιον του επιθεωρητή εισαγωγικών δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως του Lobith. Δεδομένου ότι οι ενστάσεις αυτές απορρίφθηκαν, η εταιρία Gerlach προσέβαλε τις εν λόγω αποφάσεις ενώπιον του Tariefcommissie, το οποίο διαβίβασε τις προσφυγές στο College van Beroep.

4 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο καθού στην κύρια δίκη επικαλείται, αφενός, το τηλετύπημα της 24ης Νοεμβρίου 1982, με το οποίο η Επιτροπή του υπέδειξε ότι έπρεπε να εφαρμόσει τους όρους της προαναφερθείσας ανακοίνωσης της 29ης Δεκεμβρίου 1981 και, αφετέρου, το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2779/78 του

Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1978, περί εφαρμογής της ευρωπαϊκής λογιστικής μονάδας στις πράξεις του τελωνειακού τομέα (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 113), το οποίο ορίζει:

« Η αντίστοιχη αξία σε εθνικά νομίσματα της ευρωπαϊκής λογιστικής μονάδος για τον καθορισμό της κατατάξεως των εμπορευμάτων ή του εφαρμοστέου δασμού για την εφαρμογή του κοινού δασμολογίου, συμπεριλαμβανομένων... των δασμών αντιντάμπινγκ, καθορίζονται μία φορά το χρόνο. Οι εφαρμοστέοι συντελεστές είναι οι συντελεστές της πρώτης εργάσιμης ημέρας του Οκτωβρίου και ισχύουν από της 1ης Ιανουαρίου του επομένου έτους. »

5 Προκειμένου να επιλύσει τη διαφορά, το College van Beroep υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2779/78 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1978, έχει εφαρμογή επί προϊόντων όπως τα περιγραφόμενα στην παρούσα απόφαση και τα οποία εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνάγει από το κοινοτικό δίκαιο ότι έχει αρμοδιότητα να καθορίσει εξαναγκαστικώς κατά νόμο τους συντελεστές μετατροπής των νομισμάτων των κρατών μελών σε ECU, υπό τη μορφή ανακοινώσεως δημοσιευόμενης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ένα σύστημα, κατά το οποίο οι εν λόγω συντελεστές μετατροπής καθορίζονται μόνο μία ή περισσότερες φορές το έτος, συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο στο παρόν στάδιο εξελίξεώς του; »

6. Πρέπει αμέσως να υπομνηστεί, με αναφορά στην απόφαση της 21ης Μαρτίου 1985 (Celestri κατά Υπουργού Οικονομικών, υπόθεση 172/84, Συλλογή 1985, σ. 966), ότι, όπως εξάλλου παραδέχτηκε και η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα έπρεπε να υπολογιστούν κατά την ημερομηνία εισαγωγής τους, όχι βάσει της προαναφερθείσας ανακοίνωσης της Επιτροπής της 29ης Δεκεμβρίου 1981, αλλά βάσει της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 30ής Δεκεμβρίου 1978 (PB L 372, σ. 2) η οποία εφαρμόστηκε δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 1978 (PB L 372, σ. 1) και της οποίας οι διατάξεις παρέμειναν σε ισχύ μέχρις ότου επήλθε, στις 12 Απριλίου 1983, η τροποποιητική σύσταση 874/83/ΕΚΑΧ της Επιτροπής (ΕΕ L 96, σ. 10). Το Δικαστήριο παραπέμπει επί του σημείου αυτού το εθνικό δικαστήριο στο κείμενο της προαναφερθείσας απόφασης.

7 Από την απόφαση αυτή, η Επιτροπή συνήγαγε, κατά τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το συμπέρασμα ότι η εφαρμογή στα περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης της σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ θα μπορούσε να οδηγήσει στην αποδοχή της άποψης ότι η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη δεν όφειλε κανένα δασμό αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, υπό το ενδεχόμενο αυτό, τα ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο δεν έχουν αντικείμενο.

8 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, το οποίο βασίζεται στη σαφή διάκριση των λειτουργιών μεταξύ των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων και του Δικαστηρίου, δεν επιτρέπει σ' αυτό ούτε να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης, ούτε να αποφανθεί επί της σκοπιμότητας της υποβολής της αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Στο Δικαστήριο εναπόκειται μόνο να εξετάσει τα καίρια στοιχεία του κοινοτικού δικαίου και να δώσει στον εθνικό δικαστή λυσιτελή απάντηση.

Επί του πρώτου ερωτήματος

9 Το άρθρο 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ ορίζει:

« Η παρούσα Συνθήκη δεν τροποποιεί τις διατάξεις της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών, τις εξουσίες των οργάνων της Κοινότητος αυτής και τις διατάξεις της περί της λειτουργίας της κοινής αγοράς άνθρακος και χάλυβος ».

Από αυτό προκύπτει ότι, όσον αφορά τη λειτουργία της κοινής αγοράς άνθρακα και χάλυβα, οι κανόνες της Συνθήκης ΕΚΑΧ και το σύνολο των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή της εξακολουθούν να ισχύουν μολονότι παρεμβλήθηκε η Συνθήκη ΕΟΚ.

10 Όσον αφορά ειδικότερα τους κανόνες αντιντάμπινγκ, ο κοινοτικός νομοθέτης, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 232, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, επιβεβαίωσε με την έβδομη αιτιολογική σκέψη της σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ, της 15ης Απριλίου 1977 (PB L 114, σ. 6) και με την εικοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη της σύστασης 3018/79/ΕΚΑΧ, της 21ης Δεκεμβρίου 1979 (PB L 339, σ. 15), ότι οι κανόνες αντιντάμπινγκ της ΕΟΚ δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα που υπάγονται στη Συνθήκη ΕΚΑΧ, τα οποία εξακολουθούν να διέπονται από ιδιαίτερους κανόνες.

11 Από τις πιο πάνω σκέψεις προκύπτει ότι στο πρώτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΟΚ) 2779/78 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1978, δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

12 Το άρθρο 74 της Συνθήκης ΕΚΑΧ παρέχει εξουσία στην Επιτροπή να απευθύνει στις κυβερνήσεις συστάσεις « αν εις βάρος χωρών μη μελών της Κοινότητος ή επιχειρήσεων εγκατεστημένων στις χώρες αυτές διαπιστώνονται μέθοδοι ντάμπινγκ ». Δυνάμει του άρθρου 86 της ίδιας Συνθήκης, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει την υποχρέωση να λάβουν κάθε μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις συστάσεις της Επιτροπής. Επομένως, η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα να διατυπώνει συστάσεις εξαναγκαστικού χαρακτήρα προκειμένου να ματαιώνει τις μεθόδους ντάμπινγκ που εφαρμόζουν τρίτες χώρες.

13 Εξάλλου, δυνάμει των άρθρων 19 και 21 της προαναφερθείσας σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ, οι δασμοί αντιντάμπινγκ θεσπίζονται υπό μορφή συστάσεως και εισπράττονται από τα κράτη μέλη κατά τον τύπο, το συντελεστή και τα άλλα στοιχεία που καθορίζονται κατά τη θέσπισή τους.

14 Πρέπει, τέλος, να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 1 της προαναφερθείσας σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ προβλέπει ρητώς ότι το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στα προϊόντα τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς στην κύρια δίκη υπολογίζεται βάσει των πραγματικών τιμών των προϊόντων αυτών, οι οποίες δημοσιεύτηκαν με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Δεκεμβρίου 1978. Στην ανακοίνωση αυτή αναφέρεται η αξία των πραγματικών αυτών τιμών εκφραζομένων σε ECU, καθώς και ο συντελεστής μετατροπής του ECU στα διάφορα νομίσματα των κρατών μελών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν ενιαίο τμήμα της σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ λόγω της ρητής αναφοράς που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της σύστασης αυτής.

15 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι η Επιτροπή είλκε, τόσο από το άρθρο 74 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσο και από την προαναφερθείσα σύσταση 77/329/ΕΚΑΧ, αρμοδιότητα εκδόσεως της προαναφερθείσας σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ, της οποίας τα στοιχεία που περιέχονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Δεκεμβρίου 1978 θα πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαίο τμήμα της.

Επί του τρίτου ερωτήματος

16 Με την απόφασή της 3289/75/ΕΚΑΧ, της 18ης Δεκεμβρίου 1975, περί του ορισμού και της μετατροπής της λογιστικής μονάδας προς χρήση στις αποφάσεις (συστάσεις), γνώμες και ανακοινωθέντα (ανακοινώσεις) στους τομείς της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΚΑΧ (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 6), η οποία τροποποιήθηκε με την απόφαση

3334/80/ΕΚΑΧ της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 12/003, σ. 42), η Επιτροπή όρισε ότι η αξία του ECU καθορίζεται βάσει των ισοτιμιών που προκύπτουν καθημερινώς από τις αγορές συναλλάγματος και ότι οι συντελεστές μετατροπής στα διάφορα εθνικά νομίσματα αποτελούν αντικείμενο καθημερινής δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

17 Είναι αληθές ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προαναφερθείσα σύσταση 3140/78/ΕΚΑΧ και στηρίζοντας έτσι, όπως εξάλλου είχε ήδη κάνει με τη σύσταση 1535/78/ΕΚΑΧ της 21ης Ιουνίου 1978 (PB L 183, σ. 1), τον υπολογισμό των δασμών αντιντάμπινγκ επί των τιμών βάσεως σε ECU και επί των συντελεστών μετατροπής που δημοσιεύονται σε ορισμένη ημερομηνία, παρεξέκλινε από το σύστημα αυτό στους ιδιαίτερους τομείς που αποτελούν το αντικείμενο των συστάσεων αυτών.

18 Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι καμιά διάταξη της προαναφερθείσας βασικής σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ, όπως τροποποιήθηκε, βάσει της οποίας διατυπώθηκαν οι ιδιαίτερες συστάσεις που αναφέρθηκαν πιο πάνω, δεν αντίκειται ευθέως σ' αυτή τη μέθοδο υπολογισμού. Από το προαναφερθέν άρθρο 21 της βασικής σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ προκύπτει μόνο ότι τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των δασμών αντιντάμπινγκ καθορίζονται κατά τη θέσπισή τους.

19 Πρέπει, πάντως, να παρατηρηθεί ότι αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, λόγοι που ανάγονται στην ασφάλεια δικαίου και στον κίνδυνο εκτροπής του εμπορίου μπορούν να δικαιολογήσουν περιοδική μόνο προσαρμογή των τιμών του ECU, ο καθοριζόμενος δασμός αντιντάμπινγκ δεν πρέπει, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 19, παράγραφος 3, της προαναφερθείσας σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ, να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώνεται κατά την εισαγωγή και ότι θα πρέπει μάλιστα να είναι κατώτερος από το περιθώριο αυτό, όταν για την εξάλειψη της ζημίας αρκεί η επιβολή χαμηλότερου δασμού.

20 Επομένως, στο τρίτο τμήμα προσήκει η απάντηση ότι η παρατεταμένη διατήρηση υποχρεωτικών συντελεστών μετατροπής για τον υπολογισμό των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε προϊόντα που εμπίπτουν στην ΕΚΑΧ δεν μπορεί να θεωρηθεί, αυτή καθαυτή, ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο, εκτός αν διαπιστωθεί ότι ο υπολογισμός που προκύπτει κατά τον τρόπο αυτό συγκρούεται με τις επιταγές της προαναφερθείσας σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1977, ειδικότερα δε με το άρθρο 19, παράγραφος 3, της σύστασης αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

21 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με Διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 1984, το College van Beroep, αποφαίνεται:

1) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2779/78 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 113), δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ.

2) Η Επιτροπή είλκε, τόσο από το άρθρο 74 της Συνθήκης ΕΚΑΧ όσο και από τη σύσταση 77/329/ΕΚΑΧ, της 15ης Απριλίου 1977 (PB L 114, σ. 6), αρμοδιότητα εκδόσεως της σύστασης 3140/78/ΕΚΑΧ, της 29ης Δεκεμβρίου 1978 (PB L 372, σ. 1), της οποίας τα στοιχεία που περιέχονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 30ής Δεκεμβρίου 1978 θα πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαίο τμήμα της.

3) Η παρατεταμένη διατήρηση υποχρεωτικών συντελεστών μετατροπής για τον υπολογισμό των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε προϊόντα υπαγόμενα στην ΕΚΑΧ δεν μπορεί να θεωρηθεί, αυτή καθαυτή, ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο, εκτός αν διαπιστωθεί ότι ο υπολογισμός που προκύπτει κατά τον τρόπο αυτό συγκρούεται με τις επιταγές της προαναφερθείσας σύστασης 77/329/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1977, ειδικότερα δε με το άρθρο 19, παράγραφος 3, της σύστασης αυτής.

Everling Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Οκτωβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling